Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1914.

155.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. lipca 1914.

w sprawie karania za robienie przeszkód służbie publicznej lub przedsiębiorstwu publicznemu i za naruszenie obowiązku dostawy.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam z mocą obowiązującą dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, co następuje:

§ 1.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może przedsiębiorstwa, mające szczególne znaczenie dla celów państwowych lub dobra publicznego, uznać za przedsiębiorstwa, chronione przez państwo.

§ 2.

Jeżeli urzędnik publiczny, funkcyonaryusz przedsiębiorstwa państwowego, funkcyonaryusz kolei żelaznej, przedsiębiorstwa żeglugi lub jednego z przedsiębiorstw, chronionych przez państwo, w związku z drugimi wzbrania się lub zaniedbuje wypełniać swoje obowiązki w całości lub w części w zamiarze przeszkadzania służbie lub ruchowi, albo spełnia swą pracę w sposób, mogący utrudnić służbę lub ruch, będzie karany za występek ścisłym aresztem od sześciu tygodni aż do jednego roku.

§ 3.

1. Kto działa na drugiego zapomocą nastraszenia lub gwałtu, aby uskutecznić, rozszerzyć lub gwałtem przeprowadzić zmowę, mającą na celu przez niezgodne z obowiązkiem zachowanie się w rodzaju, określonym w § 2., robienie przeszkód służbie publicznej, służbie w przedsiębiorstwie państwowem lub ruchowi kolei żelaznej, przedsiębiorstwa żeglugi lub jednego z przedsiębiorstw, przez państwo chronionych,

2. kto w zamiarze robienia przeszkód takiej służbie lub takiemu ruchowi uszkadza środki ruchu lub urządzenia dla utrzymania ruchu lub usuwa je od użycia,

będzie karany za występek ścisłym aresztem od sześciu tygodni aż do jednego roku.

§ 4.

1. Kto narusza rozmyślnie swój na umowie lub przepisie polegający obowiązek dostawiania dla siły zbrojnej Monarchii lub jednego z przymierzeńców przedmiotów do użytku wojennego, przewożenia takich przedmiotów lub wojsk lub wykonywania pewnych robót,

2. subliwerant, pośrednik lub funkcyonaryusz, zatrudniony przy takiej dostawie, takim przewozie lub takiej robocie, który przez naruszenie swych obowiązków naraża rozmyślnie na szwank odnośne świadczenie lub je udaremnia,

będzie karany za występek ścisłym aresztem od jednego miesiąca aż do jednego roku.

Obok kary na wolności można w obu wypadkach nałożyć karę pieniężną aż do dwudziestu tysięcy koron.

§ 5.

Jeżeli wskutek jednego z czynów, wymienionych w §§ 2. do 4., zostały narażone interesa wojskowe Monarchii lub jednego z sprzymierzeńców na niebezpieczeństwo, należy orzec ścisły areszt od trzech miesięcy aż do trzech lat.

W przypadkach, wymienionych w § 4., można wymierzyć nadto oznaczoną tamże karę pieniężną.

§ 6.

Postanowienia karne §§ 2. do 5. winny stosować także sądy wojskowe co do osób, wymienionych w § 9. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych, o ile one podlegają sądownictwu wojskowemu według powyższego postanowienia ustawowego.

§ 7.

Niezależnie od karno-sądowego ścigania za wspomniane w §§ 2. i 3. czyny karygodne może generalna inspekcya austryackich kolei żelaznych zarządzić za pośrednictwem swych organów bez dalszego postępowania natychmiastowe wydalenie winnego funkcyonaryusza, czyto kolei państwowych czy prywatnych, i nakazać wykonanie tego zarządzenia. Zarząd kolejowy jest obowiązany dokonać bezzwłocznie wydalenia, zarządzonego przez organa generalnej inspekcyi.

Co do funkcyonaryuszy zakładu pocztowego i telegraficznego, funkcyonaryuszy państwowych, pełniących przy ruchu kolejowym i żeglarskim jakoteż na pocztcie służbę dochodową i co do funkcyonaryuszy drukarń państwowych mogą z powodu tych samych czynów orzec wydalenie urzędy służbowe, podlegające bezpośrednio odnośnym Ministerstwom.

Przeciw tym orzeczeniom można wnieść w ciągu 14. dni zażalenie do właściwego Ministerstwa. Zażalenie to nie ma mocy wstrzymującej.

§§ 78. do 84. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, jakoteż przepisy dyscyplinarne, obowiązujące dla funkcyonaryuszy państwowych, pozostają w mocy, o ile nie są sprzeczne z powyższemi postanowieniami.

§ 8.

Urzędnikami publicznymi są osoby, wymienione w 2. ustępie § 101. powszechnej ustawy karnej.

Wszystkie osoby, zatrudnione trwale albo czasowo przy pewnym ruchu lub w pewnem przedsiębiorstwie, należy uważać za funkcyonaryuszy.

Pod kolejami żelaznemi i przedsiębiorstwami żeglugi należy rozumieć także ich zakłady pomocnicze.

Przepisy te odnoszą się tylko do kolei żelaznych, poruszanych siłą elementarną.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonaniem jego zajmą się Ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami.

Bad Ischl, dnia 25. lipca 1914.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.